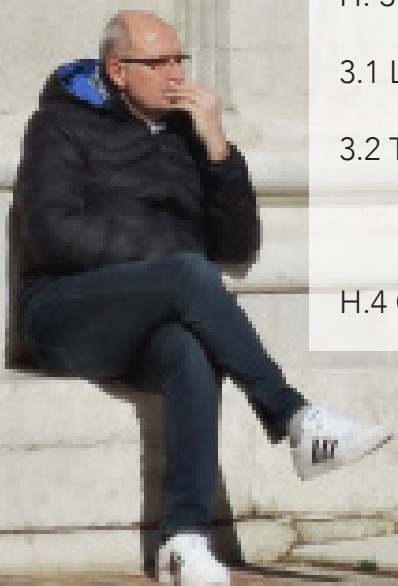
A photograph of a yellow building facade with two windows and a tiled roof, framed by a dark border. The building has a simple, rectangular structure with a gabled roof. The walls are a light yellow color, and there are two windows with dark frames. A satellite dish is visible on the wall to the right of the upper window. The roof is made of dark, curved tiles. The sky is a clear, bright blue. The entire image is set within a dark, almost black frame.

Internationaal
traject 2018

Accademia di Belle
Arti, Urbino

Carolien de Valk
Ruimtelijk vormgever

Inleiding	
H. 1 De studeer- en werkomgeving	5
1.1 De Academie	6
1.2 Arcevia	6
H. 2 Bezigheden/projecten in Italië	7
2.1 Vooronderzoek project	8-12
2.2 Project	13-16
H. 3 Leerdoelen, reflectie en toekomst	17
3.1 Leerdoelen en reflectie	18-20
3.2 Toekomst	21
H.4 Conclusie	22

Dit verslag heb ik geschreven als vierdejaars Cibap-student. Het is het eerste buitenlandse traject van drie maanden dat ik heb gevolgd. Ik doe de opleiding Ruimtelijk vormgeven en mij is gevraagd deel te nemen aan een sculpturenwedstrijd en een bijbehorend studietraject in Urbino, Italië.

De reden dat ik ja heb gezegd was dat ik mij meer wilde verdiepen in de richting waarin ik door ga studeren, namelijk de kunst. Door mee te doen aan de sculpturenwedstrijd en door het volgen van lessen en workshops wilde ik zo mijn vaardigheden op het gebied van techniek en mentaliteit verbeteren.

Dit traject is succesvol verlopen dankzij de begeleiding van Giancarlo Lepore, professor van de Accademia di Belle Arti. En zijn medeprofessoren/studenten die mij allen kennis, vaardigheden en vooral ervaring hebben meegegeven.

Vanaf begin maart tot eind mei 2018 studeerde ik samen met twee andere studenten van het Cibap aan de Accademia di Belle Arti di Urbino om mee te doen aan een sculpturenwedstrijd in Arcevia, om onze manier van werken verder te ontwikkelen en een waardevol internationaal netwerk op te bouwen.

Ons werd gevraagd om mee te doen aan een sculpturenwedstrijd. Om ons daar op voor te bereiden hebben we de eerste paar maanden onderzoek gedaan in de vorm van schetsen om later uit te kunnen werken op de academie, onder begeleiding van docenten van het Cibap, die ons proces wekelijks volgden en daar feedback op gaven.

In dit verslag vindt u mijn ervaringen, projecten en onderzoeken terug die gezamenlijk mijn internationale traject vormen. Dit loopt van onderzoek en schetsen tot en met het uitwerken van mijn onderzoek op verschillende manieren.

In de paragraaf Leerdoelen en reflectie beschrijf ik hoe ik mijn leerdoelen heb verwerkt in het traject en op welke manier ik vaardigheden heb geleerd en ook mijzelf beter heb leren kennen. De Accademia di Belle Arti di Urbino was voor mij een veelzijdige kunstacademie waar creatief en vakkundig denken samenkomen.

XXV EDIZIONE

PREMIO INTERNAZIONALE di SCULTURA EDGARDO MANNUCCI

SONO LIETA DI INVITARLA ALL'INAUGURAZIONE
SABATO 26 MAGGIO 2018

ARCEVIA (AN)

ORE 16,30 | CHIESA DI SAN FRANCESCO
PRESENTAZIONE E SALUTI

ORE 19,00 | CENTRO CULTURALE SAN FRANCESCO
INAUGURAZIONE E VISITA MOSTRA

Inleiding

Il Presidente Simonetta Brattini

H. 1 De studeer- en werkomgeving

De Accademia di Belle Arti is een Italiaanse kunstacademie die zich specialiseert in verschillende richtingen: architectuur/interieur, grafische vormgeving en sculptuur. Ze verzorgen bachelor- en masteropleidingen. Het is een veelzijdige plek waar studenten samenkomen om lessen en workshops te volgen, om zichzelf en hun manier van werken te ontwikkelen.

Studenten worden opgeleid tot zelfstandige en zelfbewuste kunstenaars en ontwerpers die een onderzoekende mentaliteit ontwikkelen, en die verbinden aan een onderscheidend conceptueel en beeldend vermogen. De studenten werken aan projecten georganiseerd door professoren of werken in verschillende workshops aan opzet, project en onderzoek. Op verschillende ochtenden van de week zijn er lezingen over kunstenaars om meer te weten te komen over hun manier van werken en hun visie, en waardoor studenten inspiratie kunnen opdoen voor het project waar ze mee bezig zijn.

Sommige projecten worden ondersteund door of zijn een onderdeel van een organisatie die studenten in staat stelt deel te nemen aan wedstrijden en hun eigen expositie in te richten. Hierdoor creëert de academie een weg voor de studenten waarbij ze alles te weten komen over hoe het is om als kunstenaar opdrachten te krijgen en te werken, en krijgen ze daarbij als student ook meer naamsbekendheid.

De Academie heeft jonge studenten uit een aantal verschillende landen, waardoor er veel diverse stijlen te zien zijn in het werk van de studenten. De professoren komen uit het vakgebied of zitten nog steeds in het vakgebied waarin zij les geven, waardoor ze optimale feedback kunnen geven en andere ideeën uit kunnen wisselen met hun studenten.

1.2 Arcevia

Het Arcevia-project is een jaarlijkse wedstrijd die voor de 25e keer georganiseerd en ondersteund wordt door de Rotary Club. Dit is de internationale organisatie die wordt gevormd door de lokale Rotary Clubs. De organisatie omschrijft haar doel als het samenbrengen van beroepsleiders en leiders uit de zakenwereld die humanitaire diensten verlenen, het bevorderen van hoge ethische standaarden in alle beroepen en het helpen bij het opbouwen van goodwill en vrede in de wereld. Het Arcevia-project houdt in dat elk jaar studenten van verschillende kunstacademies uit Europa worden gevraagd mee te doen aan een sculpturenwedstrijd, waarbij ze binnen een aantal maanden drie sculpturen in moeten leveren om te presenteren door middel van een expositie in de plaats Arcevia in Noord-Italië.

Het idee en ontwerp van de sculpturen zijn volledig vrij voor de student, en behalve dat er richtlijnen zijn voor de afmetingen van de sculpturen zijn er geen speciale eisen waar de sculptuur aan moet voldoen. Als alle sculpturen klaar zijn, bespreken en beoordelen verschillende professoren van kunstacademies en organisatoren van de Rotary Club de sculpturen die de studenten gemaakt hebben, om zo een winnaar te kiezen. Ook wordt er een sculptuur gekocht door de Rotary Club, die vervolgens in hun bezit blijft.

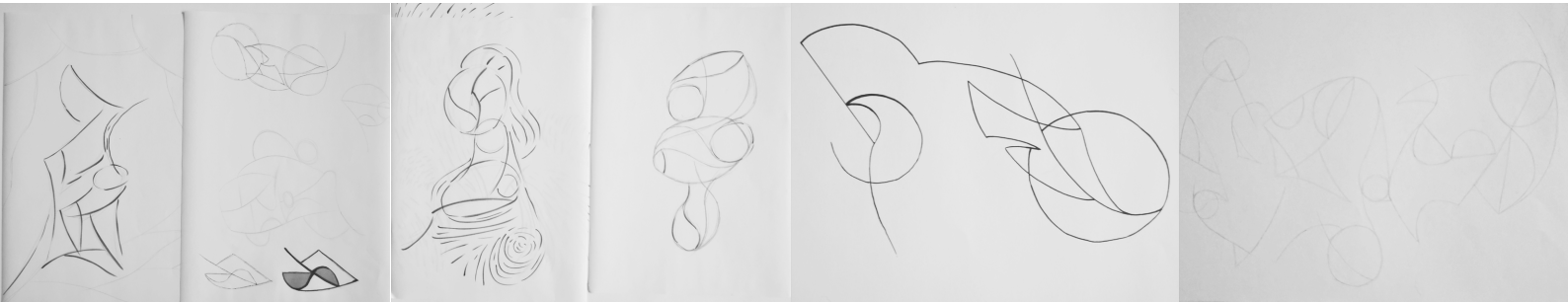

The background of the entire page is a complex, organic marbled pattern. It consists of swirling, interlocking shapes in various shades of black, dark grey, light grey, and off-white. The pattern resembles traditional marbled paper or a liquid ink effect, creating a rich, textured visual field.

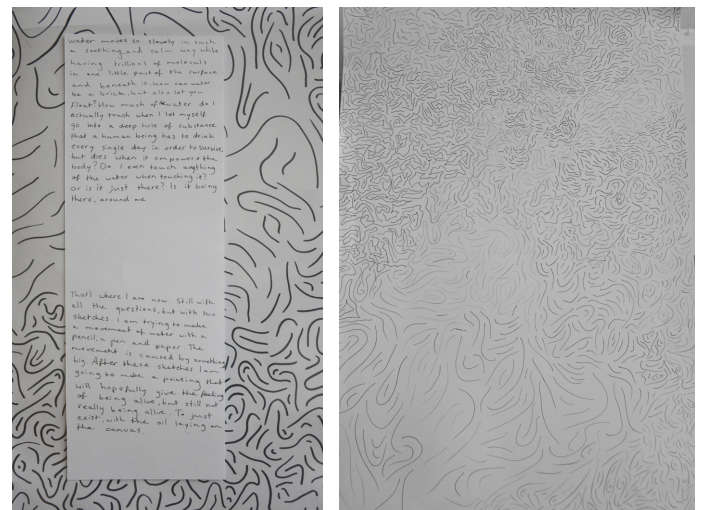
Hoofdstuk 2 Bezigheden/projecten in Italië

De maanden dat we ons voorbereidden op de Arcevia-wedstrijd heb ik thuis en op school onderzoek gedaan naar onderwerpen die ik later uit kon werken in schetsen en in 3D-modellen. De eerste weken begon ik met het denkproces, waarna ik doorging met het schetsproces, dat ik op verschillende manieren en met verschillende soorten materialen uitwerkte.

Tijdens het denkproces heb ik aan verschillende onderwerpen gedacht en gewerkt. Ik probeerde een onderwerp te bedenken dat breed genoeg zou kunnen zijn om te onderzoeken vanuit verschillende perspectieven en om ook later uit te beelden in drie sculpturen.

Het onderwerp moest iets zijn wat goed naar voren kwam in de sculpturen, maar wat ook ruimte over zou laten voor de fantasie van het publiek. Uiteindelijk kwam ik bij het onderwerp "water".

Ik ben dieper ingegaan op de materie en beweging van water en hoe water verschillende soorten fases heeft. Door de fases van water te observeren, kon ik ze uitbeelden in de vorm van een schilderij of sculptuur. Ik heb met diverse materialen gewerkt om te zien wat vloeistof doet in verschillende fases. Ook zocht ik naar details in materie die ik kon uitvergrooten, om te zien op wat voor manier ik de sculpturen kon uitwerken.

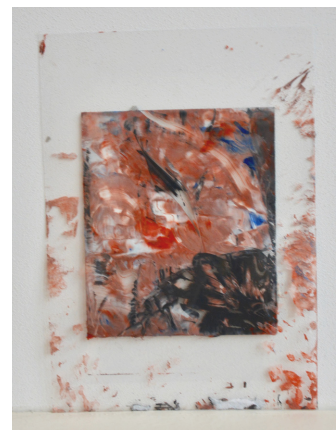

Ik begon met het experimenteren met en observeren van verf. In verschillende fases van het drogen ontstonden er diverse nieuwe vormen die verrassend waren. Het drogen liet zien wat de materie doet als die verhardt.

Tijdens het scheiden van de verf op verschillende soorten oppervlakken kwam er een bepaald ritme uit dat diverse patronen vormde. Verschil in kleur maakte ook dat de patronen een ander beeld vormden.

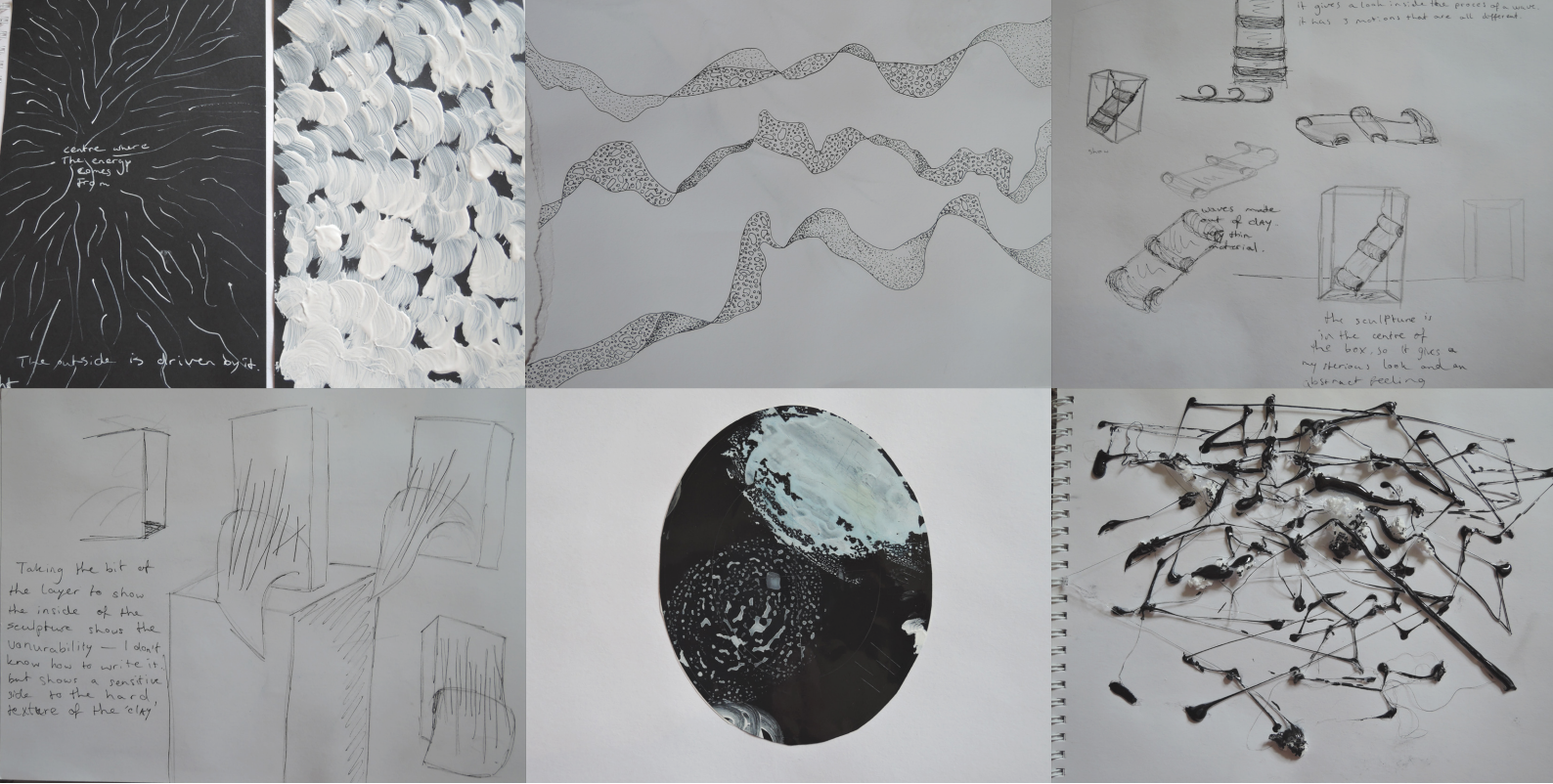

Na de verfproefjes gemaakt te hebben, wilde ik op verschillende manieren de gedachten die ik had tijdens het experimenteren met de verf uitbeelden in klei. Ik wilde het simpel en minimalistisch houden, zodat de hoofdgedachte goed in de beelden terug te zien waren.

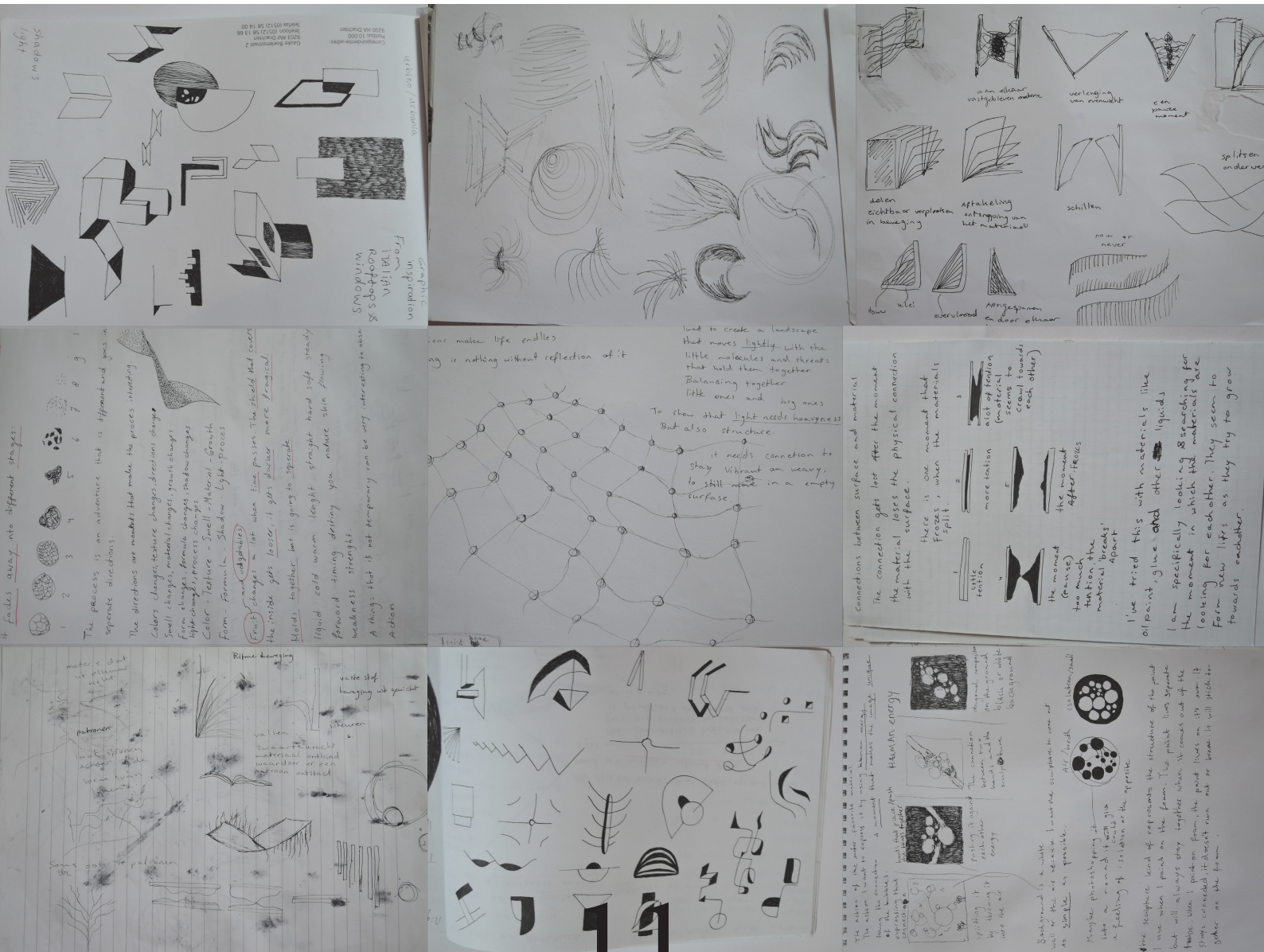

Ik kreeg verschillende ideeën tijdens het maken van de beelden, waardoor ik meerdere kanten op kon voor het maken van schetsen voor de eindsculpturen. Er ontstond een gedachte van loslaten, verward in elkaar zitten en stromend en geleidend zijn. Met deze gedachte kon ik verschillende ideeën uitwerken in Italië.

In de laatste weken thuis, en de eerste weken in Italië heb ik schetsen gemaakt in mijn schetsboek, wat bij het onderzoek van de vormen hoorde. Deze schetsen hielpen bij het denkproces over de driedimensionale sculpturen.

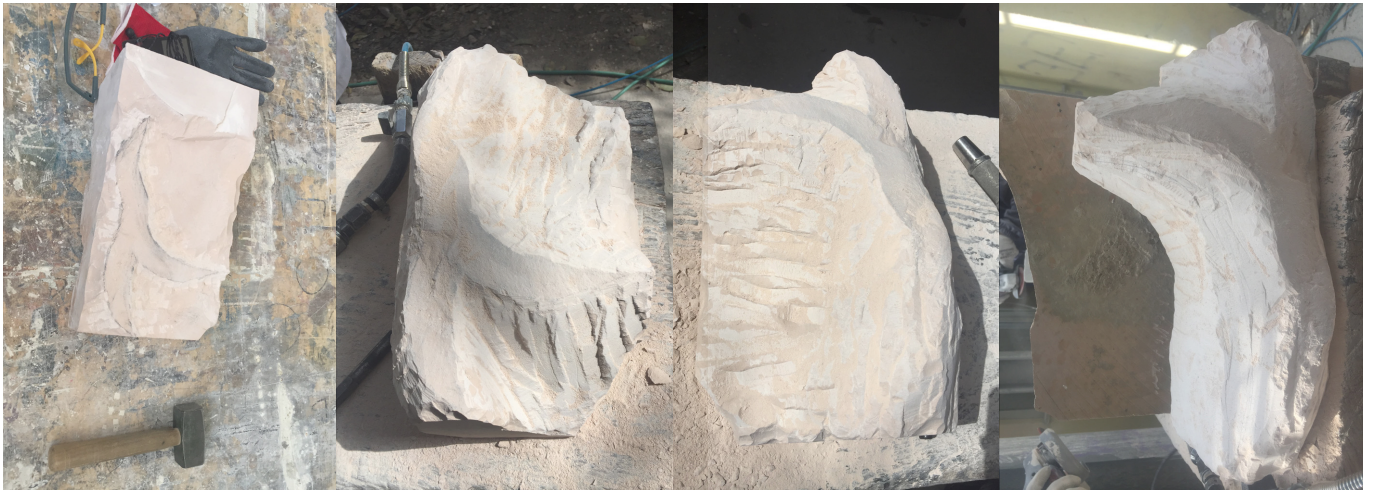

In Italië besprak ik mijn denkproces met Giancarlo Lepore (onze professor en begeleider). Hij gaf uitgebreid feedback, waarbij hij ook verschillende opties voorstelde om de sculpturen te maken. Na zijn feedback kon ik aan de slag met het experimenteren met materialen en vormen die ik kon gebruiken voor de sculpturen.

Om mijn kennis van materiaal en beeldhouwen nog meer te verbreden, gaf ik mij op voor de workshop Marble Sculpting, zodat ik nog meer keuze had in het maken van de sculpturen.

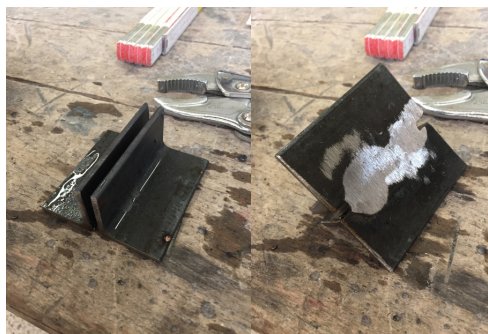

Ik begon met het bedenken en maken van nieuwe vormen die aansloten op de eerdere kleiwerken die ik in Nederland en deels in Urbania (de plaats waar ik de eerste twee weken verbleef) had gemaakt. Omdat de uitgangspunten "loslaten", "verwikkeld in elkaar zitten" en "stromend/geleidend" waren, wilde ik iets ontwerpen wat dicht zat, maar tegelijkertijd een open indruk gaf.

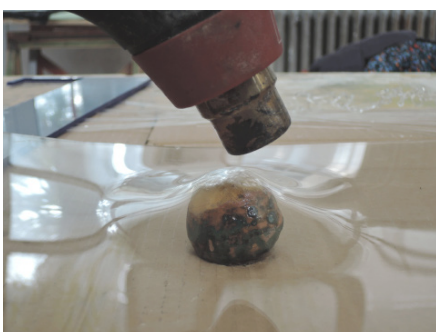
De vorm kon vloeiend en open lijken, maar wat er tegenstrijdig zou zijn, zou de materie zijn, die vast en dicht is (hetzelfde als water).

Op de academie heb ik mij in de workshops beziggehouden met het maken van schetsen op papier en driedimensionale schetsen (klei, steen) om te kijken hoe bepaalde vormen in de ruimte zouden staan. Ter voorbereiding van de verschillende workshops heb ik aan professoren gevraagd om de machines waarmee zij werkten uit te leggen. Hierdoor kwam ik alvast meer te weten over de machines waarmee ik zou gaan werken, zodat ik zelfstandig aan de slag kon gaan. Tijdens de workshops heb ik door middel van het werken met machines sculpturen gemaakt uit verschillende soorten steen, om technieken aan te leren die je nodig hebt bij het werken met steen.

De combinatie van het materiaal dat ik gekozen had voor de sculpturen en de machine, was erg goed en zeer leerzaam. Ik heb veel geoefend in de werkplaats van de academie met de machine en met plexiglas, het door mij gekozen materiaal, zodat ik mijn techniek kon vinden en onder de knie kon krijgen.

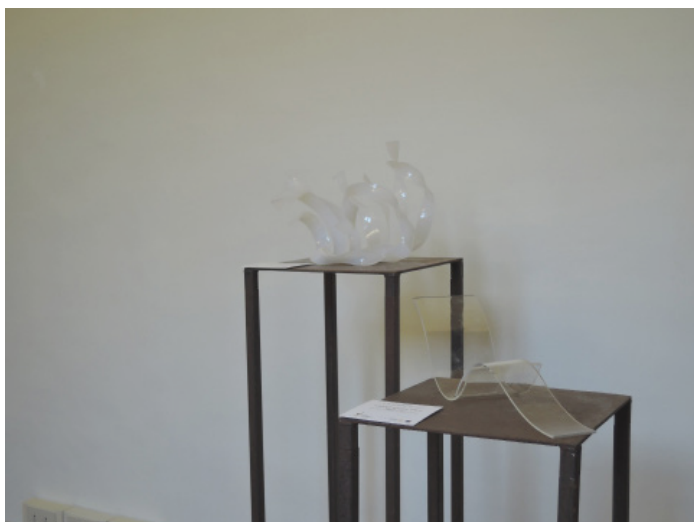
Ik vond het interessant om te zien op wat voor manieren vloeibare materie zich splitst. Daardoor heb ik schetsen ontworpen en uitgewerkt met verschillende materialen, zodat ik met een open blik kon kijken naar de richting van materiaalgebruik die ik op kon gaan. Met dit vooronderzoeksproces heb ik meer kunnen leren over de besluiten die ik moest nemen tijdens het werk. Zo heb ik geleerd meer duidelijkheid te krijgen over wat ik zelf wil, zodat ik ook meer duidelijkheid kan geven aan het publiek dat nog niets over mijn werk weet.

De dagen dat ik tijd had voor andere projecten, heb ik mij beziggehouden met het maken van klei, schilderijen en kleding. Door in de tussentijd verschillende dingen te doen die mij af leidden van het Arcevia-project, bleef het project een uitdaging op de academie.

De weken voor de expositie begon, hebben we veel besprekingen gehouden over hoe we ons werk zo goed mogelijk konden presenteren voor de expositie. Ik vond het interessant om over de ruimte na te denken, en hoe ik mijn werk op een duidelijke manier kon laten zien. Samen met Giancarlo Lepore heb ik nagedacht en gediscussieerd over verschillende technieken van presenteren, en kwam ik uiteindelijk op het idee om de presentatievorm simpel en minimalistisch te houden. Zo kwamen de vormen van de sculpturen en mijn idee erachter het beste tot uitdrukking.

Hoofdstuk 3 Leerdoelen, reflectie en toekomst

a. Presenteren

Aan het eind van deze periode kan ik met mijn manier van presenteren duidelijk maken wat mijn ideeën achter mijn ontwerpen zijn. Dit ga ik uitvoeren door teksten te schrijven die mijn ideeën omschrijven, zodat ik ze beter in mij op kan nemen. Door het uitgebreid op te schrijven kan ik op meer ideeën komen, of feedback geven aan mijzelf om het idee beter te kunnen formuleren. Voor dit leerdoel heb ik voldoende tijd om het uit te kunnen voeren, omdat ik er elke dag aan kan werken. Ik heb dit leerdoel bereikt als ikzelf en mensen die mijn ontwerpen bekijken kunnen begrijpen wat ik er mee bedoel.

Ik heb aan dit leerdoel gewerkt tijdens de ontwerp- en schetsfase in Nederland. Ook tijdens het bespreken van mijn proces met Leonard Slob heb ik dit leerdoel goed kunnen benutten, door met hem te discussiëren over nieuwe ideeën die ik in mijn boekje omschreef. Tijdens het onderzoeken van mijn onderwerp in Italië heb ik er meer aan kunnen werken, omdat ik de tijd had om te reflecteren op mijn ideeën. Ik kreeg feedback van verschillende professoren en studenten om mijn presentatie duidelijker te kunnen maken.

Het is mij steeds meer gelukt om de presentaties die ik maak voor mijn ontwerpen te verbeteren in kwaliteit, door ze te bespreken met studenten en professoren en daarna verder uit te werken, tot het ontwerp eruitziet als een duidelijk geheel. Ik kan door de ruimte te bestuderen waarin ik de presentatie geef en te bespreken wat voor idee ik voor ogen heb, op een betere manier werken aan de presentatie en mijn werk laten zien.

b. Materiaalkennis verbreden en met materialen werken

Aan het eind van deze periode kan ik met verschillende nieuwe materialen werken. Dit bereik ik door mij vanaf het begin te verdiepen in materialen waar ik nog niet eerder mee heb gewerkt. Op de academie zal ik zoeken naar materialen die ik niet ken. Ook ga ik lessen volgen waarin uitleg wordt gegeven over het materiaalgebruik van verschillende kunstenaars. Daarnaast ga ik door het volgen van verschillende workshops niet alleen mijn kennis van materiaal verbreden maar ook de technieken die ik daarbij moet toepassen voor het bewerken van het materiaal. Door in mijn vrije tijd te werken aan keramiek met medestudenten kan ik informatie krijgen over het materiaal.

Door mee te doen aan verschillende workshops en in mijn vrije tijd te werken aan keramiek, heb ik veel kennis opgedaan over materiaal en hoe ik daarmee kan werken. Ik heb een duidelijker beeld gekregen over het materiaal dat ik heb onderzocht, doordat ik veel informatie heb gekregen van professoren en studenten, en daarnaast tijdens de workshops het materiaal steeds beter leerde kennen. Ik heb van mijn eigen fouten veel geleerd, op het gebied van het bewerken van het materiaal. Het was soms lastig te begrijpen wat er met het materiaal allemaal kon, maar door vaak met het materiaal te werken begreep ik dit langzaam steeds beter.

Voor mij staat dit leerdoel nog open voor verbreding, maar kan ik wel zeggen dat ik in de periode dat ik in Italië ben geweest, er alles uit heb kunnen halen om dit leerdoel te bereiken binnen de periode dat ik in Italië was. Wat betreft het uitwerken van de sculpturen had ik er wel meer uit kunnen halen, bijvoorbeeld met het uitwerken van de proefschetsen. De volgende keer neem ik sneller een besluit over mijn ontwerp/idee, zodat ik de schetsen uit kan werken tot een volledig object.

c. Omgaan met (nieuwe) machines

Aan het eind van deze periode kan ik omgaan met nieuwe machines waar ik voor deze periode nog niet eerder mee had gewerkt. Dit ga ik uitvoeren door middel van het volgen van workshops waarin ik kennis kan maken met de machines. Ook ga ik voor mijn werk voor Arcevia een machine kiezen waar ik nog niet eerder een sculptuur mee heb gemaakt. Hierdoor kan ik leren omgaan met het materiaal en met de machine, zodat ik van beide nieuwe dingen leer.

Ik heb aan dit leerdoel gewerkt tijdens de workshops op de academie en in mijn vrije tijd op de academie. Ter voorbereiding van de verschillende workshops heb ik gevraagd aan professoren om de machines waarmee zij werkten uit te leggen. Hierdoor kwam ik alvast meer te weten over de machines waarmee ik zou gaan werken, zodat ik zelfstandig aan de slag kon gaan. Ook heb ik tijdens het maken van driedimensionale proefjes voor de Arcevia-wedstrijd met een nieuwe machine gewerkt die ik met hulp van Giancarlo Lepore heb mogen gebruiken. De combinatie van het materiaal dat ik gekozen had voor de sculpturen en de machine, was erg goed en zeer leerzaam. Ik heb veel geoefend in de werkplaats van de academie met de machine en het plexiglas, zodat ik mijn techniek kon vinden en onder de knie kon krijgen. Van de fouten die ik heb gemaakt tijdens het werken met de machines heb ik heel veel geleerd, omdat ik daarna wist wat de goede manier van werken was.

Nu, een aantal maanden verder, kan ik zelfstandig omgaan met de machines die ik op de academie tot mijn beschikking had, en als het nodig is kan ik anderen de machines demonstreren. Voor het uitvoeren van nieuwe projecten zal ik verder kijken dan de machines die ik ken, om kennis op te doen van nog meer machines, zodat ik later de beschikking heb over veel verschillende opties van uitvoering.

d. Internationale kennis verbreden en communiceren

Aan het eind van deze periode heb ik kennis van het Italiaanse kunstonderwijs op deze academie, en heb ik kennisgemaakt met internationale studenten, hun vaardigheden en kwaliteiten. En heb ik mij persoonlijk ontwikkeld in zelfstandig werken, door in het begin goed te communiceren met professoren en studenten.

Ik heb aan dit leerdoel gewerkt tijdens de kennismaking met de academie, professoren en studenten. We hebben de eerste dagen op de academie kennisgemaakt met de studenten met wie we in sommige lessen en workshops zaten. Hierdoor konden we veel vragen stellen over de academie en over de studenten zelf, om zo een goed eerste contact te leggen. Ook hebben we buiten de academie contact gelegd met ESN, een internationale organisatie begeleid door studenten die Erasmus-studenten helpen contact te leggen met andere Erasmus-studenten. Zo leerden we enorm veel studenten kennen uit verschillende landen, die aan verschillende academies of universiteiten studeerden.

Ik heb op sommige dagen na schooltijd thuis het basis-Italiaans geoefend, zodat ik buiten de academie ook beter met mensen kon communiceren. Het was voor mij in het begin duidelijk dat Italianen het zeer op prijs stellen als je kunt communiceren met Italiaanse woorden en gebaren. Het was soms zeer lastig ergens uit te komen met iemand, maar met behulp van tekenen, gebaren of afbeeldingen opzoeken kwam ik ver, en leerde ik ook meer Italiaanse woorden kennen.

Dit leerdoel is na een aantal maanden een stuk verbeterd maar nog niet volledig behaald, omdat ik altijd nog meer kan leren van andermans taal, cultuur, manier van werken en nog veel meer. Mijn persoonlijke ontwikkeling is door dit leerdoel erg gegroeid. Ik heb door de omgeving en mensen te leren kennen een ander perspectief gekregen op verschillende dingen.

Voordat mij gevraagd werd mee te doen aan dit traject, heb ik mij georiënteerd op kunstacademies die mij geschikt leken om als vervolgopleiding te doen. Ik had voornamelijk de kunstacademie Rietveld in gedachten, omdat ik die al eerder had leren kennen door mijn deelname aan de European Exchange Academy. Vandaar dat ik mij daarvoor had aangemeld en op gesprek kon komen.

De optie om verder te studeren in Italië was stond open, omdat ik nieuwsgierig was naar hoe het onderwijs in Italië zou zijn en hoe het is om op een Italiaanse kunstacademie te studeren. De reden dat ik ja heb gezegd op het project in Italië was omdat ik mij meer wilde verdiepen in de richting waarin ik door ga studeren, namelijk de kunst.

Door mee te doen aan de Arcevia-wedstrijd en door het volgen van lessen en workshops wilde ik zo mijn vaardigheden op gebied van techniek en mentaliteit verbeteren. Ik ben meer te weten gekomen over de denkwijze van een Italiaanse kunstacademie, en hoe het is om op een klassieke manier te werken.

Door mijn deelname aan verschillende lessen en workshops ben ik erachter gekomen dat ik het zelfstandig werken op het Cibap erg waardeer, en dat ik het lastig vind om op een manier te werken waarin je opdrachten stap voor stap moet maken, waardoor je uiteindelijk een werk maakt dat hetzelfde is als dat van anderen. Ik begrijp dat techniek aangeleerd moet worden en dat studenten daardoor hetzelfde moeten maken. Toch denk ik dat het uitdagender zou worden als elke student iets anders zou mogen maken, maar wel door middel van dezelfde technieken.

Na een aantal weken in Italië kreeg ik bericht dat ik was aangenomen op de Rietveld Academie, waar ik het basisjaar ga volgen, om me te oriënteren op alle vakgebieden op deze academie.

De reden dat ik voor Rietveld heb gekozen en niet voor de Italiaanse Academie is omdat ik mij comfortabeler voelde op de Rietveld-academie, en daar meer van mijzelf heb kunnen ontdekken. Ook is er een groot verschil tussen studenten van beide academies. Zo heeft Rietveld 70% buitenlandse studenten en 30% Nederlandse studenten, waardoor naar mijn idee hele andere manieren van denken naar voren komen.

Hoofdstuk 4 Conclusie

Wanneer ik terugkijk op de periode waarin ik aan dit project heb meegedaan, zie ik dat ik vooruitgang heb geboekt ten opzichte van de jaren daarvoor. Ik heb veel van mijn leerdoelen bereikt, op het gebied van techniek maar ook sociaal. Ik heb het meest geleerd van mijn fouten doordat studenten en professoren de tijd namen om mij daarna uitgebreid feedback te geven of een kleine demonstratie te geven.

Door mijn deelname aan verschillende lessen en workshops ben ik erachter gekomen dat ik het zelfstandig werken op het Cibap erg waardeer, en dat ik het lastig vind om op een manier te werken waarin je opdrachten stap voor stap moet maken, waardoor je uiteindelijk een werk maakt dat hetzelfde is als dat van anderen. Ik begrijp dat techniek aangeleerd moet worden en dat studenten daardoor hetzelfde moeten maken.

Toch denk ik dat het uitdagender zou worden als elke student iets anders zou mogen maken, maar wel door middel van dezelfde technieken. Ik heb geleerd hoe een Italiaans schoolsysteem in elkaar zit en wat de verschillen zijn in cultuur, waardoor ik nu een betere kijk heb op academies, ook buiten Nederland.

Ik ben gedreven om nog meer uit projecten als dit te halen, en om nog onderzoekender te worden. In de toekomst zal ik meer aandacht besteden aan de manier van communiceren met docenten en studenten, omdat dat het belangrijkste is voor een goede start en samenwerking.

